ברייתא דתניא ראה עדים כולי

B'raisoh; for we learnt, he saw witnesses, etc.

Overview

רב אשי stated that there is (a משנה and) ברייתא which supports רב אשי, who maintains that the rule of מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור in only if it was an admission that caused him to pay (like גובתי), however if it was an admission that did not obligate him to pay (like טבחתי) the rule would be that he is עדים, if מדים came later. רב אשי cited a ברייתא, which supports רב המנונא; namely the same ברייתא we had on the עמוד א Our תוספות explains why רב אשי did not cite a משנה in support of רב המנונא.

מוספות asks:

תימה דאמאי לא הביא מתניתין² דפרק בתרא דשבועות³ (דף מט,א ושם) -

It is astounding! For why did he not cite the מסכת שבועות of מסכת שבועות –

תוספות responds to an anticipated difficulty:4

– דלעיל⁵ ודאי ניחא שמביא ברייתא

For previously it is certainly understood why כוניהא cites the ברייתא, and not the משנה לפי שצריך לדקדק מסיפא דרבי אלעזר ברבי שמעון דלא מתניא במתניתין דשבועות -Since it was necessary to infer from ראב"ש who is cited the ברייתא of this ברייתא, - מסכת שבועות in משנה in מסכת שבועות -

אבל הכא⁷ אין צריך לדקדק כלל מסיפא -

 $^{^1}$ The ברייתא states: ראה אינו משלם אינו משלם לא טבחתי ולא מכרתי אינו משלם באין ובאין ואמר באין ואמר ברייתא. The proof is from the fact that the ברייתא did not state a case by either מבחתי alone or טבחתי alone but rather גנבתי ולא מכרתי, to inform us that we require a גנבתי which is גנבתי.

² A משנה is more authoritative than a ברייתא.

 $^{^3}$ The משנה there (on the bottom of the עמוד) states verbatim the exact same case as the ברייתא mentioned in footnote # 1.

⁴ Seemingly this same question can be asked on the מודה previously, where בד challenged שמואל (who maintains מודה רייב אייב היים (בקנס ואח"כ באו עדים אייב from this very same ברייתא not ask the same question there, why did באו מsk from a ברייתא, when he could ask from a משנה?!

⁵ On the 'עמוד א'.

⁶ The dispute between עדים whether עדים whether מודה בקנס ואה"כ באו עדים or פטור or, is only if the עדים actually testified. The רישא of the משעמשין ובאין (as well as the משעמשין ובאין) does not state clearly whether the עדים (who were ממשמשין ובאין) actually testified. Therefore, ראב"ש could not prove his case from the רצשא alone. However, we can infer from the ruling of ראב"ש (who argues) in the סיפא that we are discussing a case where the עדים testified, so it is proof for רב, Therefore, רב, could not cite the משנה (where there is no ראב"ש) and needed to cite the ברייתא.

⁷ Here in our אמרא we are not trying to prove that בב is correct, rather we are proving that the rule of ב is only by a ברייתת but not by a הודאה which carries no obligation; this can be derived from the משנה as well as the ברייתא (why mention both גניבה and גניבה and ברייתא), therefore we have a difficulty (only) here, why cite the ברייתא when we can prove it from the משנה just as well. See 'Thinking it over'.

However here in our גמרא, there is no need to infer anything at all from the סיפא, so why did the מברא instead of the משנה?

מוספות answers:

ויש לומר דאמתניתין דשבועות ידע שפיר דאיכא לדחויי

And one can say; that regarding the מסכת שבועות of מסכת, indeed רב אשי knew that one can dismiss the proof, by saying -

- 8דהיא גופה קא משמע לן כדקאמר בסמוך

That the משנה is teaching us this rule itself, as indeed the גמרא shortly used this refutation -

אבל ברייתא שמוספת על המשנה סבור? דקא משמע לן דהודאה דטביחה לאו הודאה היא: However, regarding the ברייתא, which usually adds something to the משנה, it was assumed that the ברייתא is teaching that an admission of מביחה is not an admission, since he is not obligating himself.

Summary

The answer of היא גופא שמ"ל was obvious for the משנה, but not for the ברייתא, since presumably the משנה is adding something more to the משנה.

Thinking it over

תוספות writes that here we do not need any inference from the חיפא. Seemingly here too if not for the סיפא, we could say (in the משנה) that we are discussing a case where the עדים never came, and the reason the מברתי states גנבתי ולא מכרתי that he only pays the קרן is to teach us that even though he stole the animal (as he admitted) and presumably he either slaughtered it or sold (for it is not before us), so one would thing that he should pay 'ד' וה' nevertheless the משנה states that he only pays the קרן. However, it is no proof that we require a הודאה המחייבת.

⁸ The גמרא there explains that he mentions the case of גנבתי אבל לא טבחתי to let us know that even if עדים came and said nevertheless since he said גנבתי and is exempt from 'סבחת, nevertheless since he said גנבתי.

 $^{^9}$ משנה assumed that the ברייתא (which is verbatim of the משנה) is presumably teaching us something in addition to the משנה of the ממרא המהייבת. The ממרא המהייבת ומרא המהייבת הודאה המהייבת is teaching us the same משנה of the משנה but it is adding (in the סיפא) the opposing view of ראב"ש.

¹⁰ See footnote # 7.